

(prieš susitikimą su nušalintuoju Panevėžio meru, dabartiniu kandidatu į Aukštaitijos sostinės merus kilusios mintys, neapleidusios ir po to susitikimo)

Iš tamsos negimsta šviesa, tik tamsa. Ir iš netiesos negimsta tiesa.

Jeigu tuo tiki, tai supranti, kad žengdamas priekyje, rodydamas kelią turi būti maksimaliai teisingas. Net smulkmenose. Oficialus asmens, pristatomo miesto vadovu, titulas šiuo metu – „nušalintas meras“. Taip sakykim ir rašykim, o jeigu „nekaltai“ praleidžiam žodį, tai ką? – nepripažįstam teisėtos valdžios teisėtų institucijų sprendimų ir apsimetam, kad problemos nėra. Niekur negirdėjau vadinant – nuteistas meras, gal toks ir nebus, bet nušalintas jis yra. Ar ne?

Yra dalykų, kurių gali nesuprasti (ir dažnai nesupranta) eilinis žmogus, nesiekiantis tapti politiku ir reguliuoti kitų gyvenimus, bet pretenduojantiems į aukštus postus taikomi kitokie kriterijai – ir profesionalumo, ir padorumo. Į asmenis, nešančius vėliavą, krypta visų akys, nes būtent jie rodo kryptį, ne tik ūkinę, bet ir moralinę.

Dažnam piliečiui nesmagu iš įtartino veikėjo nusipirkti už menką kainą brangų daiktą, nes prekiaudamas su vagimi jautiesi už naudą parduodantis savo principus, ne vienas jaučiam diskomfortą dėl šventos ramybės užmerkdamas akis prieš netikusį elgesį ar suokalbiškai priimdamas dovanėlę. Taip pat dažnam nesmagu, kai įtartinas ... kas nors nori su tavim draugauti ar rodyti kelią.

Kam versti silpną žmogų eiti į kompromisą su savo sąžine ir tiesti jam įtarimų supurvintą ranką. Elementariausias etiketas pataria pirma nusiplauti, susitvarkyti. O jeigu tikrai esi nekaltai šmeižiamas, tai tiesa išlįs kaip yla iš maišo ir, atėjus laikui, bus galima išdidžiai atjoti ant balto žirgo. Na ir kas, kad jeigu ir ne į šiuos rinkimus. Kad jeigu ir visai ne į rinkimus.

Įtarimais suteptų veikėjų veržimasis būtent gelbėti savo savivaldybes (nes be jų vadovavimo jos neišgyvens) tirpdo ribas tarp tiesos ir netiesos, žlugdo tikėjamą teisingumą, demokratiją, institucijomis, diskredituoja valstybę. Keista, kad į tokias aukštumas užkopę veikėjai ir jų sekėjai nėra girdėję nei apie Aristotelį, kuris jau kadais parodė sektiną pavyzdį ištardamas: „Platonas yra draugas, bet tiesa – dar didesnė draugė“, nei apie Sokratą, kuriam – laisvam žmogui! – paklusti įstatymui buvo brangiau net už savo gyvybę. Ir gyvenime, ir mene apskiai asmenybių, kurioms garbė ir geras vardas svarbiau už pinigus, postus, pataikūnų pripažinimą, svarbiau už įsikalbėtą mesianizmą, esą be manęs niekas nepavadovaus.

O beje, kokių minčių Jums kelia tai, kad šiuo sunkiu metu iš pažiūros rimtai atrodančioje komandoje nėra kas imasi vieną kadenciją pabūti lyderis, kol priešų purve skandinamas bendražygis įrodys savo nekaltumą?

Vidmantas Miknius, Aukštaitijos gyventojas

Get real time update about this post category directly on your device, subscribe now.

[Subscribe](#)